

תת"ע 2647/12/13 - מדינת ישראל נגד חשיבון סעיד

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 2647-12-13 מדינת ישראל נ' סעיד
תיק חיצוני: 26200585946

בפני כב' השופטת שרית קריספין-אברהם
מאשימה (המשיבה) מדינת ישראל
נגד
(נאשם) המבקש חשיבון סעיד ע"י ב"כ עו"ד ויגלר

החלטה

בפני בקשה לגילוי חומר חקירה לפי סעיף 74 (א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982, "עיון בחומר חקירה" [להלן: "סעיף 74 (א)"], לפיה עותר ב"כ המבקש לצו שיחייב את המשיבה למסור לידי את הדברים הבאים:

א. דו"ח עיסוק של השוטר יוסף אבו חלא

ב. דו"ח עיסוק של השוטר קובי

ג. דו"ח עיסוק של השוטרת סיגלית בן נעים

ד. נתוני "כפתור חכם" של השוטרת לעיל.

ה. דו"ח עיסוק של השוטר פרבר ישראל.

לטענת ב"כ המבקש, חומר הראיות הנוסף נדרש לו, כיוון שאין מדובר באירוע רגיל של בדיקת נהג במחסום שכרות, אלא אירוע שהחל עם פקחים עירוניים, שהוזעקו בגלל תלונה על רעש בגינה ציבורית, תקפו את המבקש ורק לאחר מכן, הגיעו השוטרים למקום.

לדבריו, פרטיהם של השוטרים לעיל, נזכרים במסמכים שונים בתיק החקירה.

הבקשה נקבעה לדיון, מבלי שהועברה לתגובת המשיבה, שהגיבה במועד הדיון והתנגדה לבקשה, מהטעם כי לא הוכח שהמסמכים המבוקשים עומדים במבחן שקבעה הפסיקה והוא מידת הרלוונטיות שלהם לאישום.

אף שבית המשפט נדרש ליתן למבקש הזדמנות סבירה להתגונן מפני האישומים המיוחסים לו, הרי שזכותו לעיין בחומר

חקירה אינה בלתי מוגבלת ולא תוכל לשמש מכשיר להשגת מידע שאין קשר בינו לבין הגנת המבקש.

לטענת ב"כ המשיבה, ב"כ המבקש לא הניח כל תשתית נדרשת להוכחת חשיבות הראיות אותן הוא מבקש ונראה כי מדובר במסע דיג בלבד.

בנוגע לבקשה לקבל נתוני "כפתור חכם", טענה ב"כ המשיבה, כי אין מדובר בנתונים המצויים בידי המשיבה וכן, ייתכן וחשיפתם תביא לפגיעה בפרטיותה של השוטרת שבנדון.

בנוגע לדו"חות העיסוק המבוקשים, טענה ב"כ המשיבה כי השוטרים קובי ופרבר, אינם חלק מעדי התביעה בתיק ולכן, אין מקום למסור את דו"חות העיסוק שלהם להגנה.

יש לציין כי בדו"ח עיסוק, נרשמים פרטי הצוותים המשטרתיים במשמרת ותו לא.

דין והכרעה

סעיף 74 (א) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כדלקמן:

"הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסנגורו ..., לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת והנוגע לאישום, שבידי התובע ולהעתיקו".

בית המשפט העליון בבש"פ 10283/09 אליק לדר נ' מ"י חזר וקבע לאחרונה פעם נוספת, את ההלכה הנוהגת מזה שנים רבות, לפיה המבחן העיקרי בו נבחנת כל ראייה הנאספת בחקירה, בטרם תעמוד בתנאי הסף של סעיף 74 (א) כאמור, היא מבחן הרלוונטיות של אותה ראייה - לאישום או להגנה האפשרית של הנאשם.

ההכרעה במידת הרלוונטיות של ראייה נעשית באופן פרטני ונבחנת על פי תכליתה של הוראת סעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי והיא - קיום זכותו של הנאשם למשפט הוגן.

בבש"פ 9322/99 מסארווה נ' מ"י, פ"ד נ"ד (1) 376, מדגישה כב' השופטת (כתוארה אז) בייניש, כי ביסוד זכות העיון בחומר החקירה עומדת זכותו של נאשם למשפט הוגן, תוך שהיא מציינת:

"כל חומר שקשור באופן ישיר או עקיף לאישום ונוגע ליריעה הנפרשת במהלך האישום הפלילי הינו חומר חקירה".

נקבע בפרשנות מרחיבה של ביהמ"ש העליון כי "חומר חקירה" הוא גם ראיות השייכות באופן הגיוני **"לפריפריה של האישום"**, אשר להן עשויה להיות רלוונטיות לאישום או לניהול ההגנה.

בבג"צ 233/85 אל הוזייל נ' משטרת ישראל, פ"ד ל"ט (4) 124, בו נקבע מבחן הרלוונטיות לראשונה, נקבעה בנוסף גם נקודת המוצא לפיה:

"... קביעת "חומר חקירה" צריכה להיות מודרכת על ידי כללי השכל הישר".

לא יכול להיות ספק, כי כל מקרה צריך להבחן לגופו על פי **"מבחן השכל הישר"**, נוסף על תנאי

הרלוונטיות, בשאלה האם החומר המבוקש הוא "חומר חקירה" הנוגע לאישום, אם לאו.

כבר בבג"צ **233/85 אל הוזייל**, סייג בית המשפט העליון, את שיקול דעתו של ביהמ"ש בבדיקת "רלוונטיות" חומרי החקירה להגנת הנאשם, בקבעו:

"אולם במסגרת השימוש בשיקול הדעת כאמור, אין גם להפליג למרחקים ולכלול במונח של "חומר החקירה" ראיות שהרלוונטיות שלהם לתביעה הפלילית הנדונה היא רחוקה ושולית".

בבש"פ 2632/00 **פלוני נ' מד"י**, תק-על 2000(2), 1287, הוסיף וקבע בית המשפט העליון כי:

"אין די בתקווה כי בתיק מסוים ימצא חומר שעשוי להועיל לסנגוריה כדי להביא אותו התיק בגדר "חומר חקירה"."

לענין זה יפים גם דברים שנכתבו בבש"פ 1372/96 ח"כ אריה דרעי ואח' נ' מ"י, פ"ד נ(1)177:

"סקרנות לשמה, רצון להשיג חומר לתכליות ריקות "להגנת הנאשם" ונכונות לצאת ל- "מסעי ציד" שמא ימצא דבר שסייע להגנה - אין די בהם".

בבג"צ **233/85 אל הוזייל** נכתבו דברים נחרצים, שצוטטו מאז פעמים רבות, כי:

"תקווה ספקולטיבית של ההגנה, שימצא אולי בתיק מסוים חומר כלשהו שיעזור לה לנגח בו את המשטרה או את התביעה הינו ניסיון לעשות מה שקרוי FISHING EXPEDITION אלה בודאי אינם מצדיקים מתן צו להכללת תיק כזה בתוך "חומר חקירה".

לאחר שעיינתי בתיק החקירה ותוך ישום "מבחן הרלוונטיות" יחד עם הפעלת "מבחן השכל הישר", אני קובעת כדלקמן:

1. המשיבה תעביר לידי ב"כ המבקש עותק מדו"ח העסוק של השוטר יוסף אבו חלא, שהנו עד תביעה בתיק.
2. הבקשה לקבלת דו"ח העיסוק של שוטר בשם קובי, נדחית, שכן הנ"ל אינו עד תביעה בתיק ולא שוכנעתי כי יש בדו"ח העסוק שלו כדי לסייע להגנה המבקש, שכן כאמור לעיל, ניתן ללמוד מדו"ח העיסוק רק עם מי עבד השוטר בזמן האירוע. מעיון בתיק התביעה, לא עולה כי לשוטר שבנדון, היה חלק כלשהו בטיפול במבקש.
3. הבקשה לקבלת דו"ח העיסוק של שוטר בשם פרבר, מתקבלת, שכן הנ"ל נטל חלק בעיכובו של המבקש, אף אם לא נרשם כעד תביעה.
4. הבקשה לקבלת דו"ח העיסוק של עדת התביעה, סיגלית בן נעים, מתקבלת.
5. הבקשה לקבלת נתוני "כפתור חכם" של עדת התביעה, סיגלית בן נעים, נדחית, שכן לא הוצגה בפני כל תשתית שיש בה לתמוך בטענה בדבר נחיצות הנתונים להגנת המבקש. מדובר בנתונים הנוגעים לשימוש בניידת משטרה ולטעמי, מצויים הרחק הרחק מהמסגרת העובדתית בתיק, כך שמדובר למעשה, ב"מסע דיג", על פ הגדרתו

בפסיקה.

המשיבה תדאג להעברת המסמכים שקבעתי, אל ב"כ המבקש, לא יאוחר ממועד ההקראה בתיק.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ה אדר תשע"ד, 25 פברואר 2014, בהעדר
הצדדים.